ชื่อเรื่อง ศึกษาวิธีที่เหมาะสมในการผลิตหัวพันธุ์มันฝรั่งปลอดโรคโดยเทคนิคไฮโดรโปนิกส์

ผู้แต่ง มะนิต สารุณา และเสริมสกุล พจนการุณ

ที่มา การสัมมนาวิชาการเกษตรแห่งชาติประจำปี 2547, ณ ห้องประชุมกวี จุติกุล คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 573 หน้า.

คำสำคัญ หัวพันธุ์; มันฝรั่ง

บทคัดย่อ

ศึกษาการผลิตหัวมันฝรั่งปลอดโรคพันธุ์ Spunta ในโรงเรือนโดยเทคนิคไฮโดรโปนิกส์ ณ ศูนย์บริการวิชาการด้านพืชและปัจจัยการผลิตเลย 2 (สถานีทดลองเกษตรที่สูงภูเรือ) อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ในช่วงฤดูฝนระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนตุลาคม 2546 เปรียบเทียบเทคนิคการปลูกแบบระบบให้สารละลายธาตุอาหารพืชไหลผ่านรากพืชในรางปลูกระดับลึก (Deep Flow Technique, DFT) ใช้วัสดุปลูก 3 ชนิด คือ พีทมอส, เพอร์ไลท์ และเวอร์มิคูไลท์ ระยะปลูก 15 และ 20 ซม. และการปลูกในวัสดุปลูก 6 ชนิด แกลบดำ พีทมอส แกลบดำ+ขุยมะพร้าว (3:1) แกลบดำ+พีทมอส (3:1) แกลบดำ+เพอร์ไลท์ (3:1) และแกลบดำ+เวอร์มิคูไลท์ (3:1) ในถุงพลาสติกขนาด 8x10 นิ้ว พบว่าระยะปลูก 15 ซม. ในระบบ DFT ให้จำนวนหัวต่อพื้นที่ปลูก จำนวนหัวต่อต้น น้ำหนักรวม และน้ำหนักหัวต่อต้นสูงที่สุด โดยมีต้นทุนการผลิตต่ำที่สุด ขณะที่เวอร์มิคูไลท์ระยะปลูก 15 ซม. ให้น้ำหนักเฉลี่ยต่อหัวสูงที่สุด สำหรับการปลูกในวัสดุปลูกแกลบดำ+ขุยมะพร้าว (3:1) ให้จำนวนหัวต่อพื้นที่ปลูก จำนวนหัวต่อต้น น้ำหนักรวม และน้ำหนักหัวต่อต้นสูงที่สุด โดยมีต้นทุนการผลิตต่ำที่สุด นอกจากนี่เปอร์เซ็นต์ต้นที่รอดตายของการปลูกในระบบ DFT มีค่าสูงกว่าการปลูกในวัสดุปลูก ซึ่งการผลิตหัวพันธุ์มันฝรั่งปลอดโรคโดยเทคนิคไฮโดรโปนิกส์ทั้ง 2 ระบบ สามารถปลูกได้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปีซ้ำในพื้นที่เดิม โดยไม่ต้องเปลี่ยนพื้นที่ใหม่ จะแตกต่างจากการปลูกในสภาพไร่ที่ประสบปัญหาศัตรูพืชในปัจจุบัน